

gi til verdensmarkedet. Oftest sker det under forfærdelige forhold. Sidste år døde 173 minearbejdere i Colombia – langt de fleste af dem i kulminer. Det er tre gange flere end året før.

Colombia er i dag Sydamerikas største eksportør af kul, og præsident Juan Manuel Santos sætter mineindustrien i centrum for landets økonomiske udvikling. Men det er minearbejdere som Floresmiro, der i sidste ende betaler regningen med psykiske og fysiske mén.

Floresmiro lå på hospitalet i flere uger for at få helet de sår og den følelseløshed, eksplosionen havde efterladt på hans krop, og for at komme sig over voldsomme hovedpine. Hans kone sad dagligt hos ham for at trøste ham, når han græd over tabet af sin

bror og sine tre venner.

Godt seks uger senere er Floresmiro igen klar til at arbejde. Han har fået job som sikkerhedsmand i en større mine lidt længere nede ad skrænten.

Midt i en børneflokk på syv, med de tre ældste i skoleuniformer, slubrer han en tidlig morgenstund i marts kartoffelsuppe og varm kakao lavet på vand i sig. Han er katolik og har seks børn med sin kone, Estelle, 29. Hun har desuden en søn, Michael på otte år, med fra et tidligere forhold. De seks andre er alle under syv år. Den yngste blev født for tidligt på grund af ulykken for seks uger siden og har endnu ikke fået et navn. Han ligger nu i et tæppe på forældrenes seng, og det er Michael, der tager ham op, når han græder.

Det er svært for Floresmiro Olaya at vende tilbage til minearbejdet, efter at han mistede sin bror og tre kammerater ved en mineeksplosion i februar. Foto: Anna-Katarina Gravgaard

»Det første jeg gjorde, da jeg vågnede i morges, var at bede Gud om at beskytte mig,« fortæller Floresmiro.

Som minearbejder tjener Floresmiro ca. 90.000 COP om dagen, det er ca. 250 kr. og mindst tre gange mere, end han kunne tjene ved noget andet arbejde i området. Han fortæller, at pengene bliver brugt på mad, tøj og bøger til børnenes skolegang. Hvis der er noget til overs, bruger områdets minearbejdere det som regel på øl og prostituerede.

Markerne er erstattet af industri

Minen ligger godt en kilometer fra hans hjem, og vi går igennem det område, som hans fader har været med til at anlægge godt 100 små miner på. Det er i disse miner, hans far, Vincente Olaya, tjente til livets ophold »fra den dag jeg fik mine tænder, til de faldt ud«, som han selv forklarer. Det var her, Floresmiro selv begyndte at arbejde i en mine, da han var otte år, og her har han oplevet to andre ulykker, der har kostet flere af hans venner og to af hans brødre livet.

Siden Floresmiro var barn, har landskabet ændret sig radikalt. Hvor der i dag ligger store bunker af kul, voksede der i hans barndom hvede, rug, kartoffel og majs. Han ærgres sig over, at han i dag skal ind til markedet i byen eller i et supermarked for at hente den mad, der engang groede lige uden for hans families hus.

Og udviklingen fortsætter.

»Alle disse små miner er ved at blive erstattet af større miner,« siger Floresmiro.

»I dem er der mere slavearbejde.«

Minearbejdere som Floresmiro bryder sig ikke om de større miner, fordi lønnen er ringere, og de som regel skal arbejde hårdere på kortere tid. Men det er netop disse miner, som Colombias regering er interesseret i.

Regeringen mister interessen

Under den tidligere præsident, Alvaro Uribe, steg international investering i Colombias mineindustri enormt, primært fordi paramilitære grupper som FARC havde mistet noget af deres indflydelse. Regeringen tilbød også udenlandske investorer gavmilde skattefradrag og ændrede visse love, så de ikke stod i vejen for investorenes interesser. Den nuværende præsident, Juan Manuel Santos, har sat minearbejde i centrum for sin plan for økonomisk udvikling og har fulgt sin forgængers generøse politik i forhold til mineindustrien.

Floresmiro er blevet ansat i La Fortaleza-minen. Han skal udskifte de træspander, som støtter mineskakten.

Siden eksplosionen i La Escondida har myndighederne (i hælene på en række forsikringsselskaber) inspiceret 524 miner i regionerne Cundinamarca, Boyacá og Norte de Santander. Det viste sig, at 73 pct. af minerne arbejdede under mangelfulde vilkår. Mellem den 9. februar og den 27. maj i år lukkede de 303 miner midlertidigt, og 21 permanent.

Men selv om mine- og energiminister Carlos Rodado Noriega forsikrer om, at indgrebet ikke sker »for at lukke miner, men for at redde liv,« mener områdets minearbejdere, at regeringen vil tabe interessen, så snart pressen gør det. Ingeominas, den institution, der styrer al minedrift i Colombia, ligger for tiden under for en politisk skandale. En undersøgelse foretaget af regeringen har vist utilstrækkelig kapacitet og korrupsion ved uddelingen af minetilladelser.

Ned i minens dybe

Her til morgen er alle overraskende nok iført funkulende nyt sikkerhedsudstyr: Hjelme, kedeldragter, handsker og støvler. Mine-

Minedrift i Colombia

DONG Energy modtog i 2010 35 pct. af sit kul fra Colombia og brugte i alt omkring 4 mio. tons kul.

Colombia er verdens femtestørste eksportør af kul.

40 pct. af Colombias samlede areal er afgivet til minelicenser, inklusive værdifulde vandressourcer og indianerreservater.

I årets første kvartal steg kuludvindingen 6 pct. til 20,3 mio. tons. På slutningen af året regner Colombia med at have udvundet 87 mio. tons kul.

Carlos Rodado Noriega, Colombias mineminister, har sagt, at Colombia i 2020 vil udvinde 144 mio. tons kul om året.

En kilowatttime vindenergi kan koste op til 1 krone en kilowatttime kulenergi kan koste ned til 10 øre.

Forbrænding af kul frigiver mere CO₂ end både gas og olie.

»"Det gør så ondt, og sommetider tænker jeg, at når fem skulle dø, hvorfor så ikke seks?"«

Floresmiro Olaya overlevede som den eneste en mineulykke